

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 4. juli 1957.*)

§ 1.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 § 2 udgår linje 1—2 og erstattes af følgende:

„Enhver, der omfattes af reglerne om indkomstskattepligt i henhold til lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten, skal være pligtig at selvangive sin indkomst, hvad enten denne er positiv eller negativ. Selvangivelsen skal foruden angivelse af nettoindkomstens størrelse indeholde sådanne specifikationer af indtægter og udgifter, som måtte blive fastsat af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet. Skattepligtige, som ikke er regnskabspligtige, er pligtige i det omfang, hvori det fastsættes af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet, i forbindelse med selvangivelsen at meddele oplysninger om hovedposter inden for privatforbruget, herunder også udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre o. lign.

Hvor rettidig og behørig selvangivelse af indkomsten ikke foreligger, skal forholdes som følger:“.

§ 2.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 § 3 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indføjes efter „rettidigt“: „eller har undladt at føre forretningsbøger eller regnskab, som det ifølge lov eller påbud i henhold til stk. 1 påhviler ham at føre,“.

Som nyt stk. 3 tilføjes:

„En skattepligtig, der er pålagt regnskabspligt i henhold til bestemmelsen i stk. 1, er pligtig til at opbevare det af ham førte regnskab med tilhørende bilag i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsår.“

§ 3.

Bestemmelserne i §§ 6—9 i lov nr. 392 af 12. juli 1946 affattes således:

„§ 6.

Stk. 1. Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, er, hvad enten han ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, pligtig på begæring af de skattelignende myndigheder til disse at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for tiden forud for det løbende regnskabsår.

Stk. 2. Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, er, hvad enten han ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, pligtig at give de skattelignende myndigheder adgang til på stedet at gennemgå hans regnskabsmateriale med bilag og foretage opgørelse af kassebeholdning m. v., når der ved behandlingen af hans selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil.

Stk. 3. Enhver erhvervsdrivende er pligtig at give de skattelignende myndigheder adgang til på stedet at foretage opgørelse og vurdering af lagerbeholdninger, besætning, inventar, maskiner og andet drifts-

*) Se tillæg A. sp. 65; tillæg B. sp. 55; folketingstidende: fremsættelsen sp. 25, 1. behandling sp. 368, 2. behandling sp. 734, 3. behandling sp. 844.

materiel, når der ved behandlingen af hans selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil.

Stk. 4. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende praktiseringen af bestemmelserne i stk. 1-3.

§ 7.

Stk. 1. Til brug ved skatteligningen skal der hvert år uden opfordring afgives følgende oplysninger over for de skatteliggende myndigheder:

- a) Enhver, der i det foregående år i sin virksomhed har foretaget udbetaling (hvormed her og i det følgende sidestilles godskrivning) af lønning, gratiale, provision o. lign., er pligtig at give oplysning om størrelsen af de udbetalte beløb samt om modtagerens navn og bopæl. Pligten omfatter også beløb, der ydes som godtgørelse for afholdte udgifter, f. eks. godtgørelse for rejser og repræsentation, medmindre beløbet falder ind under bestemmelsen i § 5 d i lov nr. 149 af 10. april 1922. Oplysningen skal omfatte alle udbetalinger til den enkelte modtager; er summen af udbetalingerne under 100 kr. årlig, skal oplysning ikke afgives.

Er arbejdsgiveren i tilfælde, hvor lønnen m. v. udbetales gennem mellemmand, ude af stand til at meddele oplysning om stedfundne udbetalinger, påhviler pligten mellemmanden.

Arbejdsgiveren, eventuelt mellemmanden, er pligtig ved antagelsen af medhjælp at afkræve denne oplysning om navn og nøjagtig adresse samt at foretage notater om udbetalt løn m. v.; for oversiddelsen af denne pligt kan der af finansministeren ikendes arbejdsgiveren, henholdsvis mellemmanden, en bøde af indtil 1 000 kr.

- b) Enhver, der har foretaget udbetaling af forfatter- eller komponisthonorarer, honorarer til udøvende kunstnere, honorarer for foredrag o. lign., er pligtig at give oplysning om honorarernes størrelse samt om modtagernes navn og bopæl. Samme oplysningspligt påhviler den, der har foretaget udbetaling af afgift for udnyttelse af patentrettigheder, mønstre, varemærke o. lign., hvad enten afgiften erlægges som en løbende ydelse

eller som en sum én gang for alle. Oplysningen skal omfatte alle udbetalinger til den enkelte modtager; er summen af udbetalingerne under 100 kr. årlig, skal oplysning ikke afgives. Reglerne ovenfor under a), 2. og 3. stk., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende afgivelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

§ 8 A.

Banker, vekselmæglere, vekselere og andre, som driver sådan omsætning med offentlige værdipapirer, at de ifølge lovgivningen er forpligtede til at føre forretningssbøger, er pligtige efter finansministerens nærmere bestemmelse at meddele de skatteliggende myndigheder de oplysninger vedrørende køb og salg af værdipapirer, der kan tjene til vejledning ved skatteansættelsen. Hvor køberen eller sælgeren repræsenteres af en sagfører eller anden befuldmægtiget, er denne pligtig at give oplysning om klientens navn og adresse.

§ 8 B.

Stk. 1. Forsikringselskaber er efter finansministerens nærmere bestemmelse pligtige til uden opfordring til brug ved skatteligningen at give de skatteliggende myndigheder oplysning om indbetalte forsikringspræmier og indskud én gang for alle, om udbetalinger hidrørende fra forsikringer af den i lov nr. 87 af 29. marts 1957 § 1, stk. 1 b., omhandlede art, herunder om påbegyndelse af og ændringer i sådanne udbetalinger, om udbetalinger af tilbagekøbsværdi og bonus efter sådanne forsikringer, om dispositioner af den i nævnte lovs § 3 omhandlede karakter, for så vidt den pågældende disposition er kommet til selskabets kundskab, samt om opdelinger vedrørende den i nævnte lovs § 2, stk. 3, anførte bestemmelse. Der påhviler pensionskasser, pensionsfonds og andre, der udbetaler pensioner, samme oplysningspligt, for så vidt angår tilsvarende forhold vedrørende pensionsordninger.

Stk. 2. Forsikringselskaber er endvidere pligtige at give forsikringskontrakter, der går ud på en kombination af forsikringer som i nævnte lovs § 1, stk. 1 b. og c.,

nævnt, påtegning om, hvorledes indskud eller præmie fordeler sig på de to forsikringsarter.

§ 8 C.

Stk. 1. Enhver, der driver selvstændigt erhverv, herunder også mæglere og auktionsholdere, er på forlangende pligtig at give de skattelignende myndigheder oplysning om den omsætning, han — som led i eller i anledning af begge parters erhverv — har haft med eller formidlet for andre navngivne erhvervsdrivende, eller om arbejder, han — ligeledes som led i eller i anledning af begge parters erhverv — har udført for eller ladet udføre hos andre navngivne erhvervsdrivende; for produktions- og indkøbs- eller salgsforeninger og lignende erhvervsorganisationers vedkommende omfatter oplysningspligten også organisationens mellemværende af nævnte art med sine medlemmer. Oplysning kan forlanges om arten af omsætningen eller arbejdet, om omsatte varemængder, om vederlagets størrelse, om tidspunktet for omsætningen eller arbejdets udførelse samt om, hvornår og hvorledes vederlaget er erlagt. Hvor forholdene taler derfor, kan finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet i hvert enkelt tilfælde bestemme, at der skal kunne forlanges tilsvarende oplysninger med hensyn til mellemværender med ikke navngivne erhvervsdrivende.

Stk. 2. Banker, sparekasser, bankierer, vekselerere, sagførere og andre, der modtager midler til forvaltning, er pligtige på forlangende at give de skattelignende myndigheder oplysning om navngivne skattepligtiges hos dem indestående eller forvaltede midler og disses afkastning. For så vidt angår ikke navngivne skattepligtige, er de efter finansministerens bestemmelse pligtige at meddele tilsvarende oplysninger med angivelse af ejerens, eventuelt tillige den dispositionsberettigedes, navn og bopæl.

§ 8 D.

Offentlige myndigheder og bestyrelser for selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner er — ud over hvad der følger af foranstående bestemmelser — pligtige på forlangende at meddele de skattelignende myndigheder alle de oplys-

ninger, der kan tjene disse myndigheder til vejledning ved udførelsen af deres hverv — for så vidt angår oplysninger vedrørende ikke navngivne skattepligtige dog kun efter finansministerens bestemmelse. Hvor det drejer sig om forhold, der falder ind under bestemmelserne i § 8 C, stk. 1, kan der dog ikke afkræves bestyrelser for selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner oplysninger i videre omfang, end disse bestemmelser afgiver hjemmel for.

§ 9.

Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i §§ 6—8 D, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.“

§ 4.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 § 11, stk. 1, tredje linje, ændres „8“ til: „8 C, stk. 2“.

§ 5.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 indsættes som ny § 11 A:

„Uanset bestemmelserne i postlov nr. 288 af 9. maj 1919 § 9 a. om postvæsenets hemmeligholdelsespligt påhviler der postgirokontoret samme oplysningspligt over for de skattelignende myndigheder og landskatteretten, som påhviler offentlige myndigheder og pengeinstitutter.“

§ 6.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 § 13 foretages følgende ændringer:

Stk. 4 ophæves.

Det nuværende stk. 5 ændres til stk. 4.

§ 7.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 indsættes som ny § 15 A:

„Med bøde eller hæfte straffes den, der undlader at føre regnskab som påbudt ved bestemmelse af finansministeren i henhold til § 3, stk. 1, eller som gør sig skyldig i grove uordener med hensyn til førelsen af sådant regnskab eller ved den i § 3, stk. 3, foreskrevne opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag.“

§ 8.

I lov nr. 392 af 12. juli 1946 § 16 ændres „§§ 13—15“ til: „§§ 13—15 A“.

§ 9.

Bestemmelserne i nærværende lovs § 1 finder første gang anvendelse ved skattekningen for skatteåret 1958—59. Samtidig med lovens ikrafttræden træder lovens bestemmelser i stedet for bestemmelserne i § 26 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 og i § 4 i lov nr. 87 af 29. marts 1957.

§ 10.

Finansministeren bemyndiges til at lade lov nr. 392 af 12. juli 1946 optrykke med de ændringer, som følger af nærværende lov.

Finansministeren fastsætter i øvrigt de nærmere regler til gennemførelse af nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne omkostninger.

§ 11.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Gustav Pedersen.

/ Horn.